

**Maarten Dolman –
8. Inhoud werkzaamheden beroepsmolenaar**

Ed van Gerven:

Maarten, je bent natuurlijk aan de slag gegaan als beroepsmolenaar in de beginjaren maar, wat hield dat eigenlijk praktisch in? Hoeveel arbeidsuren maakte je eigenlijk in het begin, in die tachtiger, negentiger jaren? Hoe verliep dat?

Maarten Dolman:

Ja, ik maakte best behoorlijk wat arbeidsuren zeker omdat de molen zelf natuurlijk helemaal in orde was, er mankeerde eigenlijk heel weinig aan, maar je was natuurlijk ook heel druk bezig met je klantenwerving, dus ging overdag nog wel eens op pad en bij een klant vragen van: of ze inderdaad meel wilde hebben en ik zei ook wel eens tegen mijn vrouw, je gaat overdag op pad om werk te verzamelen, en de volgende dag moet je er wel weer voor zorgen dat het er allemaal weer is. Dus, dat werd best wel eens laat. En met name om even terug te komen op het malen van de meelfabriek Kruit in Leimuiden, dat waren grote bestellingen en dat moest af. En dan was het best wel eens dat je wel eens 50 of 60 uur in de week maakte en dat je dus 's avonds nog door ging om toch zo'n bestelling af te maken. En als er dan weinig wind was, dan stelde je toch de motor erbij. We hebben hier enkel wat stenen wat op de motor loopt. En dan werd er soms met twee stenen gemalen en dan moest je echt produceren. Nou, en dat heeft eigenlijk een beetje in die zin brak dat op dat je zei: de molen moet zoveel produceren tegen een vrij kleine marge, met zo'n meelfabriek, met een molen ga je natuurlijk toch met een historisch instrument, ga je om met een historische machine, moet je die zo uitbuiten om op productie te komen? En de vraag ging toen bij mij leven en ook bij het bestuur, want er werd op een gegeven moment ook gesproken van: moet er ook niet nog een silo bijkomen en moeten we ook nog in bulk gaan afleveren om die vraag maar te kunnen voldoen van die meelfabriek, want die meelfabriek wil bij hun graag in bulk afleveren dat je zegt dat het monument ga je daar afbreuk aan doen. Je ziet wel eens molens die in de loop der jaren zeker in de zeventiger jaren zag je ze nog wel eens koste wat het kost in bedrijf te doen met een grote loods erbij, en met een grote silo erbij en zo, maar dat doet gewoon afbreuk aan het monument. Nou, en gewoon alles bij elkaar zeiden we op een gegeven moment: dit doen we niet. Ook het lidmaatschap van het Ambachtelijke Korenmolens Gilde kwam op de tocht te staan, ja, nee, daar kappen we mee. Nou, dat is eigenlijk wel een beetje toch de ommezwaai geweest dat we zeiden van: dan gaan we voor kleine bakkers aan de gang, en we gaan dus met kleine hoeveelheden naar een bakker toe wat te behappen is. Nou, dat is dus eigenlijk vanaf 1995 is dat pad ingeslagen dat we zeiden van: je hebt het doel om het molenambacht te bewaren en om de molen in bedrijf te hebben, maar het moet niet zo'n ontzettend groot bedrijf hebben dat ten koste gaat van originaliteit van de molen.